

Orbán Viktor sajtónyilatkozata Robert Ficoval, Szlovákia miniszterelnökével folytatott tárgyalását követően

2024. január 16. Budapest

Jó napot kívánok, tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt Robert Fico Miniszterelnök Úr!
Kedves Szlovák Barátaink!

A mai napon Magyarország nagy tisztelettel köszöntötte Robert Fico miniszterelnök úr delegációját Budapesten. Vártunk már erre a találkozóra. Évek óta vártunk erre a találkozóra. Örülünk, hogy ez megtörtént. Az én részemről talán ez könnyen megérthető. Az első kétoldalú találkozónk óta, kedves Robert, ami 2012 áprilisában volt, harmincharmadik alkalommal volt közöttünk a mai napon kétoldalú megbeszélés. Ez könnyen lehet, hogy Európa-rekord. És miután egy olyan időszakban élünk, amikor a folyamatosság, a biztonság és a stabilitás a legfontosabb politikai érték, ezért egy ilyen hosszú távú kapcsolat – meggyőződésem szerint – mind a két nép javát fogja majd szolgálni. A folytonosság, az átláthatóság, a kiszámíthatóság és a kölcsönös tiszteleten alapuló megközelítés a mi esetünkben a közös hosszú történelmi múltunk miatt is adottságként van jelen. Ez szerintem jó hír mind Szlovákia, mind Magyarország polgárai számára.

Ráadásul mind a ketten tudatában vagyunk annak, hogy bár lehet, hogy egyikünk a jobb-, a másik meg az európai baloldal hagyományaihoz kötődik, de valójában egy közép-európai sorsközösségben vagyunk. A két nép történelmét nem lehet egymástól elválasztani, és a mélyben – ha nem is beszélünk róla – van egy nagyon erős összekötő civilizációs kapocs; ez pedig az, hogy mind a két ország a latin kereszténység világához tartozik, és ez független attól, hogy valaki éppen bal- vagy jobboldali. Ez egy olyan kulturális, civilizációs bázis, amelyre a kölcsönös tiszteletre épülő politikát fel lehet húzni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Áttekintettük a két ország közötti kapcsolatokat. Azt tudom mondani, hogy az érdekeink legalább 99 százalékban egy irányba mutatnak. Mind a két ország számára fontos a szuverenitás. Magyarország részéről – és úgy érzem, hogy itt van azonosság – nem örülünk a brüsszeli szuperállami kezdeményezéseknek. Egyáltalán nem örülünk az illegális migrációt

legitimálni akaró törekvéseknek. Meg akarjuk védeni a határainkat, és mi akarjuk megmondani, hogy kiket engedünk be az országainkba. Az igazság az, hogy a két ország közötti kapcsolatok sohasem voltak olyan jók, mint ebben a pillanatban, ugyanis a két ország úgy kapcsolódik össze az unión belül, hogy egymást erősítjük. Egymást erősítjük a fizikai biztonság tekintetében, a gazdasági biztonság tekintetében és az energiabiztonság tekintetében is.

Itt ragadom meg az alkalmat, amikor a fizikai biztonságról beszélek, hogy köszönetet mondjak Fico miniszterelnök úrnak, mert a korábban, hosszú évekkkel ezelőtt még vele kötött megállapodás szerint szlovák rendőrök rendszeresen segítenek megvédeni Magyarország déli határait. És ki is gyűjtöttem: az elmúlt években a szlovák rendőrök a magyar déli határon 20 ezer illegális migráns megállításában nyújtottak segítséget. Ha a szlovák rendőrök nem lettek volna ott, délen, akkor ma 20 ezerrel több illegális migráns lenne talán nem Magyarországon, hanem Ausztriában meg Németországban. Úgyhogy, kedves Robert, Magyarország nevében köszönöm szépen a segítséget, amit tőletek kaptunk az elmúlt években, és kérünk Benneteket, hogy a jövőben is adjátok meg ezt nekünk. Cserébe viszont, a fizikai biztonság tekintetében mi örömmel járulunk ahhoz, hogy az idei év elejétől közreműködjünk a légtérrendészeti feladatok ellátásában, a szlovák légtérben.

Ami a gazdasági biztonságot illeti, fantasztikus adatok állnak rendelkezésünkre. A két ország kapcsolatának a fejlődése oda vezetett, hogy ma Magyarország számára Szlovákia a harmadik legfontosabb kereskedelmi partnerünk, és a forgalmunk állandósult a 15 milliárd eurós sávban. Halkan mondom, hogy mióta izzadunk vért, hogy, mondjuk, Törökország – amely mégiscsak egy kilencven-egynéhány milliós ország – esetében valahogy az 5-6 milliárd eurós sávba vigyük ezt a mutatókat, miközben a szlovák–magyar kapcsolatrendszerben ez 15 milliárd, és itt egy tízmilliós és egy hatmilliós országról beszélünk. A gazdasági biztonság tekintetében Magyarország biztosítja a tranzitot Szlovákia kőolajellátásához, cserébe viszont a villamosenergia-importunk negyede Szlovákiából érkezik. Ezt is köszönjük szépen!

Úgy jutottunk el ide, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy az elmúlt években mindkét kormány az összeköttetéseket tartotta a legfontosabbnak, azok bővítését és fejlesztését. Hidakat, vasutakat, utakat, kompokat, gáz- és villanyvezetékeket építettünk. 2014-ben, amikor miniszterelnökként kezdtünk együttműködni, mi kötöttünk egy megállapodást egymással, amely megállapodást maradéktalanul végre is hajtottuk a határ mindkét oldalán. És ennek a

megállapodásnak, illetve az azt végrehajtó kormányzati munkának köszönhető, hogy az aláírás pillanatában a két ország közötti határátkelőhelyek, határátkelési lehetőségek száma valahol húsz körül lehetett, és mostanra ez negyven. És most nem arról beszélek, hogy ez politikai teljesítmény, hanem képzeljék el, hogy azok az emberek, akik a határ mentén élnek, az ő életük szempontjából mennyit számít, hogy az ügyeik intézése meg az együttműködés érdekében nem kell húsz-harminc, időnként ötven kilométert is kerülniük. Meggyőződésem, hogy a korábbi időszak együttműködésének eredményeképpen mindketten, mindkettőnk kormányai jelentős mértékben járultak hozzá ahhoz, hogy a határsávban élők életminősége tapinthatóan, érzékelhetően javuljon. Határ mellett élni egy sajátos helyzet, egy különleges élethelyzet, ez lehet rossz is meg jó is. Mióta mi együttműködünk, azóta ez inkább jó, semmint rossz, mert mind a ketten abban vagyunk érdekeltek, hogy a határ ne elválassza a határ két oldalán élő közösségeket, hanem inkább összekapcsolja, a határ összekössön bennünket. A mai napon szándékegybeesés jött létre, hogy a korábbi nagy együttműködési csomag után alkossunk meg egy második nagy együttműködési csomagot. Abban maradtunk, hogy fölállítunk egy előkészítő bizottságot, amely összerakja azokat a legfontosabb ügyeket, amelyeket a következő években – reményeink szerint hosszan tartó párhuzamos kormányzásunk eredményeképpen – meg is fogunk majd valósítani mind a két ország javára. Lesz egy ilyen fejlesztési csomag, a következő alkalommal majd erről fogunk beszélni.

Még egyszer szeretném megköszönni a miniszterelnök úrnak és a delegációjának, hogy ellátogatott ide, neki személyesen, kormányának is és Szlovákia népének is sok erőt, sok sikert és biztató éveket kívánok!

Köszönöm, hogy itt voltál velünk, Robert!